

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Krajský soud v Ostravě oraz Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Strojírny Prostějov a.s. (C-53/13) i ACO Industries Tábor s.r.o. (C-80/13) przeciwko Odvolací finanční ředitelství

(Sprawy połączone C-53/13 i C-80/13) ⁽¹⁾

(Swoboda świadczenia usług — Agencja pracy tymczasowej — Delegowanie pracowników przez agencję mającą siedzibę w innym państwie członkowskim — Ograniczenie — Przedsiębiorstwo wykorzystujące siłę roboczą — Pobór u źródła podatku dochodowego od tych pracowników — Obowiązek — Zapłata na rzecz budżetu państwa — Obowiązek — Przypadek pracowników oddelegowanych przez agencję krajową — Brak takich obowiązków)

(2014/C 282/13)

Język postępowania: czeski

Sądy odsyłające

Krajský soud v Ostravě, Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: Strojírny Prostějov a.s. (C-53/13), ACO Industries Tábor s.r.o. (C-80/13)

Strona pozwana: Odvolací finanční ředitelství

Sentencja

Artykuł 56 TFUE stoi na przeszkodzie przepisom takim jak przepisy rozpatrywane w postępowaniach głównych, zgodnie z którymi spółki mające siedzibę w pierwszym państwie członkowskim, wykorzystujące pracowników zatrudnionych i oddelegowanych przez agencje pracy tymczasowej mające siedzibę w drugim państwie członkowskim, lecz działające w pierwszym państwie za pośrednictwem oddziału, są zobowiązane pobrać u źródła i zapłacić w pierwszym państwie zaliczkę na podatek dochodowy należny od wspomnianych pracowników, podczas gdy taki sam obowiązek nie jest przewidziany w przypadku spółek mających siedzibę w pierwszym państwie, które korzystają z usług agencji pracy tymczasowej mających siedzibę w tym samym państwie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.
Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – SEK Zollagentur GmbH przeciwko Hauptzollamt Gießen

(Sprawa C-75/13) ⁽¹⁾

(Unia celna i wspólna taryfa celna — Usunięcie towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym spod dozoru celnego — Powstanie długu celnego)

(2014/C 282/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SEK Zollagentur GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Gießen

Sentencja

- 1) Artykuły 50 i 203 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r. należy interpretować w ten sposób, że towar składowany czasowo należy uznać za usunięty spod dozoru celnego, jeżeli został on zgłoszony w ramach procedury zewnętrznego tranzytu wspólnotowego, lecz nie opuścił składu i nie został przedstawiony w urzędzie celnym przeznaczenia, mimo że w urzędzie tym przedstawiono dokumenty tranzytowe.
- 2) Artykuł 203 ust. 3 tiret czwarte rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego rozporządzeniem nr 648/2005 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, w wypadku usunięcia towaru spod dozoru celnego, osoba, która jako upoważniony nadawca wprowadziła tenże towar do procedury zewnętrznego tranzytu wspólnotowego jest dłużnikiem w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm – Niemcy) – Gülay Bollacke przeciwko K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Sprawa C-118/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Coroczny płatny urlop — Ekwiwalent pieniężny w wypadku zgonu)

(2014/C 282/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Hamm

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gülay Bollacke

Strona pozwana: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Sentencja

Wykładni art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie krajowym przepisom prawa lub praktyce, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które stanowią, iż prawo do corocznego płatnego urlopu wygasa, a prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop nie powstaje w sytuacji, gdy stosunek pracy ustaje wskutek śmierci pracownika. Prawo do takiego ekwiwalentu nie może zależeć od wcześniejszego złożenia przez zainteresowaną osobę stosownego wniosku w tym względzie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.